

Изх. № 02-00-30/14.07.2020 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ на РБ

ВХ № 116-216-01-30

ПОЛУЧЕНО НА 14.07.2020 г.

ДО
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Законопроект за допълнение на Гражданския процесуален кодекс,
дата на постъпване 10.07.2020 г., сигнатура 054-01-67

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АЛЕКСАНДРОВА,

Категорично възразяваме срещу пристъпване на изпълнителни действия от страна на съдебните изпълнители, за събиране на вземания, които не са установени по съдебен ред и без издаден изпълнителен лист.

Законопроектът противоречи на основните нормативни актове, уреждащи изпълнителното производство. Чл. 404 от ГПК изчерпателно посочва случаите, които подлежат на принудително изпълнение и всички те се основават на актове на съдилищата. Законът за частните съдебни изпълнители в чл. 19 допуска изпълнителни действия само въз основа на изпълнителен лист или друг акт подлежащ на изпълнение.

Напълно неуместно е т.нар. „доброволно изпълнение“ в законопроекта да се осъществява чрез посредничеството на съдебен изпълнител, което във всички случаи оскъпява процедурата по логасяване на дълг, поради дължимата в изпълнителното производство такса. Длъжниците и кредиторите, особено търговците прилагат в практиката достатъчно инструменти за доброволно изпълнение, чрез подписване на споразумения, доброволно отсрочване или разсрочване на дълг, прихващане, доброволно внасяне на суми по посочени от кредитора банкови сметки и т.н.

Процедурата по „доброволно изпълнение“ при това без определена максимална граница на дълга, крие рискове от редица деформации, които могат да оцетят сериозно предполагаемите длъжници и да осуетят възможностите им за защита. Такива и в момента се наблюдават в изпълнителното производство – напр. призовката за доброволно изпълнение се изпраща едновременно със заповедта за спиране на банковите обслужващи банковите сметки на длъжника. Това са действия широко практикувани от съдебните изпълнители, които и в момента нарушават нормативно определената изпълнителна процедура.

Предложеното „доброволно изпълнение“ е напълно неприемливо и с оглед на възможността всеки кредитор да се снабди чрез заповедното производство с изпълнителен лист за вземания до 25 000 лева.

Принудителното изпълнение на частни притезания е дейност на държавата, която се възлага по реда на закона, на физически лица - съдебни изпълнители. Предложеният законопроект приравнява тази изключително важна държавна дейност, която засяга личната и имуществена сфера на всички лица и към която обществото е особено чувствително, до дейността на колекторските фирми, които са със спорна репутация и обект на силно недоверие и негативна публична оценка.

Законопроектът на практика суспендира Конституцията в частта гарантираща защита на правата и законните интереси на гражданите и юридическите лица от съдебната власт и създава условия за произвол и злоупотреби. Той е в грубо противоречие с правото на справедлив процес, прогласено в чл. 6 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи.

Предлаганата законодателна промяна създава условия за допълнителен икономически натиск и несигурност, и е напълно неадекватна в условията на пандемията COVID-19, по време на която усилията на законодателните и изпълнителни органи по целия свят са ангажирани с извънредни социални и икономически мерки за осигуряване оцеляването на гражданите и икономическите субекти.

С УВАЖЕНИЕ,

РАДОСВЕТ РАДЕВ

Председател на УС на БСК

